

Aladdin - spesialutgave [DVD]

Aladdin - spesialutgave [DVD]

Aladdin (1992) gis ut på nytt - denne gang som spesialutgave utstyrt med sing-along-funksjon. Til glede for hele familien i følge utgiveren, men en stor skuffelse for undertegnede.

Aladdin
Ron Clements, John Musker
Walt Disney Pictures
1992
Walt Disney Studios Home Entertainment
16:9 Fullskjerm (1,66:1)
Dolby Digital 5.1
87 min.
2

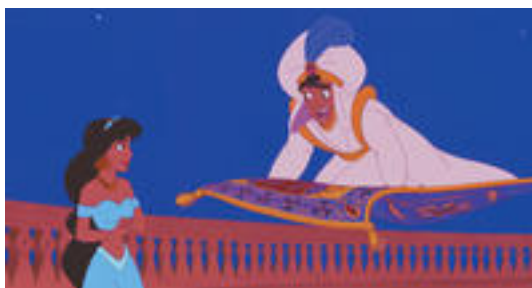
4

Syng med den stemmen du har

Norskanimasjon.no anmeldte Platinumutgivelsen av *Aladdin* tilbake i 2004. Nå er filmen tilgjengelig som spesialutgave med sing-along-versjoner av sangene. Anmeldelsen under baserer seg delvis på den opprinnelige DVD-omtalen, mens ekstramaterialet og sing-a-long-utgivelsen omtales lengre ned under overskriften *Utgivelsen*.

Aladdin plasserer seg i sentrum av Disney-konsernets andre gullalder. Etter en formidabel nedtur for animasjonskjempen på tampen av 70-tallet og så godt som hele 80-tallet, var det *Den lille havfruen* (1989) som startet snuoperasjonen. Deretter kom *Skjønnheten og udyret* (1991) og la alt til rette for tidenes kassasuksess med *Aladdin* (1992). *Løvenes konge* (1994) kompletterte gullrekka og Disney-animasjonen var på rett kjøll igjen.

Aladdin baserer seg på historien om helten fra et av eventyrene i *Tusen og én natt*. I Disneys versjon er Aladdin (Scott Weinger) en sjarmerende småtyv som lever fra hånd til munn sammen med apen Abu på gata i byen Agrabah. Ved en tilfeldighet treffer han Sultanens datter, prinsesse Jasmine (Linda Larkin), og faller pladask. Dessverre har Sultanen andre planer for sin datter og hun skal giftes bort til den onde høyrehånden Jafar (Jonathan Freeman).

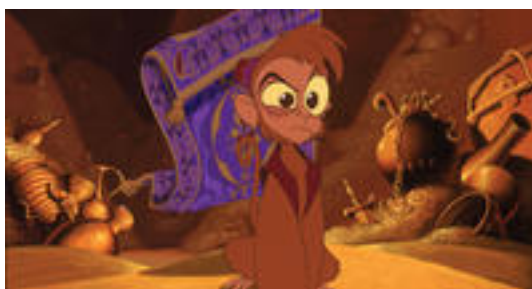
Jafar på sin side er kun ute etter Sultanens makt, samt den magiske lampen som befinner seg i

Cave of Wonders. Men det er kun én utvalgt som kan gå inn i hulen og Jafar er på desperat jakt etter den utvalgte. Når han får nyss om at Aladdin kan være rett mann til jobben setter han himmel og jord i bevegelse for å fange ham.

Aladdin blir lurt inn i hulen og ved hjelp av et magisk teppe og en del flaks finner han lampen. Dessverre greier ikke den klåfingrede apen Abu å holde seg borte fra hulens andre skatter, og Aladdin blir fanget i hulen. Ved et uhell gnir Abu på lampen og en ånd åpenbarer seg. Som i ethvert eventyr får Aladdin tre ønsker til å redde eget skinn og Jasmine fra Jafars slibrige hender.

Disneys versjon av

Aladdin er tidvis et fartsfylt fyrverkeri. Historien er godt fortalt med mye humor, spenning og en smule søtladet romantikk. Animasjonen er selvsagt enestående, og til en stor grad utført i tradisjonelt tegnet 2d-celleanimasjon. I utvalgte scener, som den fantastiske flygendeteppesekvensen i hulen, får animasjonen ytterligere assistanse fra 3d-dataanimasjon. Filmen er fargesterk, men greier likevel å formidle noe av Midtøstens nedtonede mystikk med portretter av yrende byliv og sensuelle stoffer blafrende i den varme brisen.

Filmens virkelige stjerne er Robin Williams som den viltre ånden i lampa. Han lirer av seg de utroligste linjer, mens bildene skifter lynfort for å følge Williams' springende tungetale. Alle sekvensene med Williams er en herlig kakkafofi akkompagnert av surrealistiske bilder. På ett vis er det karakteren til Williams som redder filmen, og jeg kan ikke huske å ha sett ham i slik form siden TV-serien

Mork & Mindy på det sene 70-tall. Frem til hulescenen er

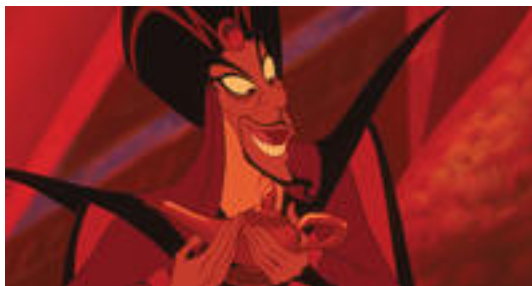
Aladdin nemlig en relativt lettglemt affære hvor man følger systemene til de noe pregløse figurene Aladdin og Jasmine. Det er heldigvis litt mer trøkk over filmens onde alibi, Jafar, som må være den mest skrekkinngytende Disney-karakteren siden dronningen i *Snehvit og de syv dvergene* (1937).

Aladdin føyer seg godt inn i Disneys musikaltradisjon hvor karakterene bryter ut i sang i tide og utide. Sangnumrene er kreditert låtskriverparet Alan Menken og Howard Ashman, samt Tim Rice. Innledningsvis preges filmen av Broadway-aktige og svulstige musikalnumre som er med på å formidle rammefortellingen, hvor både Aladdin og Jasmine føler seg fanget i sine vidt forskjellige verdener. Heldigvis rokket stemningen i riktig retning når ånden er ute av lampa og temperaturen stiger med låter som «Friend Like Me» og «Prince Ali» fremført av Williams. Det virker litt rart nå, men inntil 1992 var Williams den første av de virkelig store Hollywood-stjernene som lånte stemmen til en Disney-film. Også de norske stemmene greier seg bra med personligheter som Nils Ole Oftebro (Jafar), Henki Kolstad (Sultanen) og Jannicke Kruse (Jasmine) på rollelista.

Filmen er regissert og produsert av Ron Clements og John Musker, som også stod bak *Den lille havfruen*. Da de presenterte det opprinnelige *Aladdin*-manuset ble ideene deres forkastet og Disneys redningsmann (ifølge noen), Jeffrey Katzenberg, var nær på å skrinlegge hele prosjektet. Heldigvis kom Clements og Musker opp med et nytt og bedre manus som overbeviste Disney-sjefene. Det er ikke historien som sådan som bærer filmen, men snarere de mange hysteriske påfunnene til ånden/Williams og de fartsfylte scenene på det flygende teppet. Personlig setter jeg også stor pris på den snakkesalige papegøyen Iago (Gilbert Gottfried).

Samlet sett er

Aladdin en av de beste, nye Disney-filmene som byr på fart og spenning for en samlet familie.

Utgivelsen:

Det gir god mening å utgi

Aladdin i en spesialutgave hvor musikken står i sentrum. Det var i hvert fall det jeg tenkte da jeg fikk pressemeldingen knyttet til denne utgivelsen fra Disney i hendene.

Aladdin er tross alt det siste musikalske samarbeidet mellom Alan Menken og Howard Ashman. Ashman døde av AIDS mens produksjonen av filmen gikk mot slutten. Et musikalsk samarbeid som i stor grad var med på å få animasjonskjempen på beina igjen mot slutten av 1980-tallet med den musikkunge

Den lille havfruen (1989).

Basert på pressemeldingen så jeg for meg en DVD-utgave som satt musikken i høysetet og med filmen i karaokeutgave. Skuffelsen er derfor stor når det viser seg at alt Disney har spandert er å påklistre teksten til sangnumrene når de dukker opp i filmen ? helt på linje med all annen teksting av filmen. Her er ingen karaokefunksjon som viser når ordene skal synges eller gjort forsøk på å sy teksten visuelt sammen med filmens estetikk. Skuffende og lite verdig.

Etter at skuffelsen fra filmen er fordøyd er jeg klar for ekstramaterialet, hvor jeg så for meg fordypende dokumentarer om Disneys mangeårige kobling mellom musikk og levende bilder og i særdeleshet det givende samarbeidet mellom nettopp Alan Menken og Howard Ashman. Nok en gang er skuffelsen stor når ekstramaterialet kun består av direktelenker til sangnumrene i filmen og den nevnte sing-a-long-funksjonen.

Denne spesialutgaven av

Aladdin føles som en helt unødvendig utgivelse. Platinum-utgaven av filmen byr på den samme visuelle og lydelige opplevelsen, samtidig som du får utdypende dokumentarer om musikken og produksjonen. Teksten til sangene kan du alltid laste ned fra nettet hvis du vil synges med til Menkens musikk og Ashmans tekster.

Filmene i seg selv er god nok til en sekser, men denne fattige utgivelsen reduserer den totale karakteren.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 04.01.10

Takk til Walt Disney Studios Home Entertainment for anmeldereksemplar.

Relaterte utgivelser:

[Aladdin \[Platinum Edition\] \[2 DVD\]](#)

Ja
[Aladdin singalong cover;](#)